

Svarbu žinoti

Atsparumas antimikrobinėms medžiagoms yra ne tik gyvūnų sveikatos ir ekonominė problema, dėl kurios gali sumažėti gyvūnų gydymo antimikrobinėmis medžiagomis veiksmingumas, bet ir visuomenės sveikatos problema, nes antimikrobinėms medžiagoms atsparios bakterijos plinta per maisto grandinę, o gyvūnų bakterijos atsparumą perduoda žmonių bakterijoms (patvirtina medicinos ir veterinarijos sąsaja, kuri grindžiama iniciatyva "Viena sveikata").

Praneškite apie bet kokį žalingą antimikrobinų vaistų poveikį

Antimikrobiniai vaistai labai svarbūs tiek gyvūnų, tiek žmonių užkrečiamųjų ligų ir zoonozių gydymui bei prevencijai. Kiekvienas šių vaistų panaudojimas didina atsparumo susidarymo riziką.

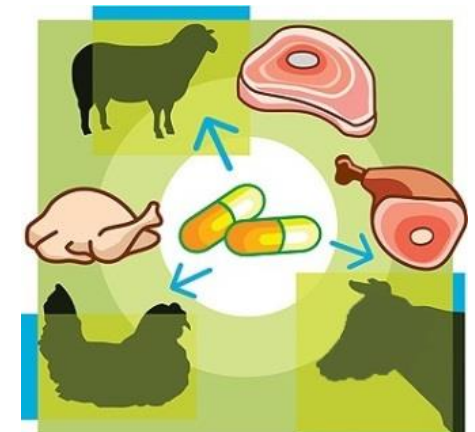
Nuo to nukenčia visi, todėl visi turi stengtis užtikrinti, kad antimikrobiniai vaistai išliktų veiksmingi. Prie šių pastangų galite prisidėti pranešdami apie žalingą antimikrobinų vaistų poveikį, taip pat apie jų neveiksmingumą

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Siesikų g. 19, LT-07170 Vilnius
Tel. (8 5) 240 4361
Faks. (8 5) 240 4362
El. p. vvt@vet.lt
<http://www.vvmt.lt>

Antimikrobinis rezistentiškumas

Patarimai ūkininkams

Šio leidinio tikslas yra patarti ūkinių gyvūnų laikytojams kaip sumažinti antimikrobinų medžiagų naudojimą

Rengėjas: Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba

Antimikrobinis rezistentiškumas

Atsakomybė

Maistui auginamų gyvūnų laikytojai su veterinarijos gydytojo pagalba yra atsakingi už sveikatos ir gerovės programų įgyvendinimą savo ūkiuose (gerą ūkininkavimo praktiką) siekiant pagerinti gyvūnų sveikatą ir maisto saugą.

Dėl piktnaudžiavimo arba netinkamo antimikrobinių medžiagų naudojimo atsirado ir išplito jiems atsparūs mikroorganizmai, keliantys pavojų ne tik gyvūnų, bet ir visuomenės sveikatai, nes gydymas tampa neveiksmingas.

Kad racionaliai naudojant antimikrobines medžiagas būtų veiksmingai mažinama atsparumo antimikrobinėms medžiagoms rizika, būtina apskritai sumažinti antimikrobinių medžiagų naudojimą

Kaip užkirsti kelią ligoms ir sumažinti poreikį naudoti antimikrobines medžiagas:

- įgyvendinti higienos ir biologinio saugumo priemones;
- rengti aiškius infekcinių ligų prevencijos ir infekcijų kontrolės bei higienos protokolus ir užtikrinti, kad jais būtų galima naudotis ūkiuose;
- gerinti ūkininkavimo sistemas užtikrinant gyvūnams tinkamas laikymo, ventiliacijos ir aplinkos sąlygas ir įrenginių (aptvaro teritorijos ir transporto priemonių) tinkamumą bei švarą juos transportuojant;
- įdiegti integruotas gamybos sistemas, kad būtų išvengta būtinybės pirkti bei maišyti gyvūnų populiacijas ir transportuoti gyvūnus, kurių sveikatos būklė nežinoma;
- naudoti tik saugius, aukštos kokybės pašarą ir vandenį,
- įgyvendinti konkrečių gyvūnų ligų (ir virusinių, ir bakterinių) kontrolės programas, atliekant vakcinacijas;
- parengti konkrečioms bandoms

pritaikytus sveikatos planus, skirtus bandos sveikatai nuosekliai ir laipsniškai gerinti, ir vengti sveikatos programų, pagal kurias gyvūnai sistemingai profilaktiškai gydomi antimikrobinėmis medžiagomis, bei atgrasyti nuo jų įgyvendinimo

- vengti stresinių situacijų, dėl kurių gali susilpnėti gyvūnų imuninė sistema ir jie gali tapti mažiau atsparūs infekcijoms, pvz., riboti gyvūnų transportavimą, kuo labiau sutrumpinti jo trukmę ir užtikrinti, kad būtų laikomasi rekomenduojamo gyvūnų populiacijos tankio (t. y. kad būtų išvengta perpildymo);

- taikyti kitus zootechninio gydymo būdus siekiant kuo labiau sumažinti ligos atvejų ir antimikrobinių medžiagų naudojimą.

Antimikrobiniai vaistai – itin svarbi gyvūnų ir žmonių gydymo priemonė, tačiau kiekvieną kartą juos panaudojus, didėja rizika, kad ligos sukėlėjas įgis atsparumą.